

Kærlighedsprojekt på Bornholm

Bornholms Teater har genskabt de kuliser, teaterbygningen er født med. Satsningen handler både om at lave historisk teater og om at genopfinde teateret som et socialt engagerende sted.

Eksperimenter med teatersprog

Husets Teaters nye teaterchef tror på, at publikum er klar til mere eksperimenterende teater, der ikke nødvendigvis fylder 400 sæder hver aften. Interview med Jens Albinus.

Leder

Alt for længe har vi manglet politisk stillingtagen til kulturen. Vi mangler at høre, at politikerne forstår, hvad kunsten er værd for samfundet. Vi mangler den samlede vision, skriver Katja Holm.

#05 2016

MAGASINET

SCENELIV

SANG • DANS • TEATER • FILM / UDGIVET AF DANSK SKUESPILLERFORBUND

Når publikum spiller med:

Misse drager stadig

Skuespillerdrømme
– og frygten for fremtiden

SEKRETARIAT FOR DANSK SKUESPILLERFORBUND OG FILMEX

SCENELIV udgives af Dansk Skuespillerforbund

og udkommer 8 gange årligt.
Oplag: 2.700 eks. - Abonnement: 425 kr. årligt

MAGASINET SCENELIV

Dansk Skuespillerforbund,
Tagensvej 85, 3. sal
2200 København N
Telefon: 33 24 22 00
Fax: 33 24 81 59
Mandag-fredag 9-12 og 13-15.
dsf@skuespillerforbundet.dk
www.skuespillerforbundet.dk

Artikler, læserbreve og lign. sendes til:
ck@skuespillerforbundet.dk
Redaktion: Charlotte Kiberg (redaktør),
Katja Holm (ansvarshavende).

Annoncer sendes til: Jette Rydder
jr@skuespillerforbundet.dk.
(Debatindlæg, anmeldelse, mindeord osv. må
maks. fylde 2800 anslag inkl. mellemrum.)

Tryk: KLS Grafisk Hus.
Design: ad-man.dk.

ANNONCEPRISER OG FORMATER (b x h)

Helside annonce (170 x 270) 9.000 kr.
Bagsiden (190 x 260 + beskæring) 9.000 kr.
2/3 side annonce (170 x 192) 6.500 kr.
1/2 side annonce (170 x 133) 5.000 kr.
1/3 side annonce - horisontal (170 x 60) 2.500 kr.
1/3 side annonce - vertikal (54 x 270) 3.500 kr.
Visitkort-annonce (83 x 58) 700 kr.
(maks. 400 anslag inkl. mellemrum)
Medlemsannoncer (83 x 58) 350 kr.
(maks. 400 anslag inkl. mellemrum)

Annoncemateriale skal afleveres i pdf-format.
Alle priser tillægges moms.
Særlige annonceønsker:
Kontakt Jette Rydder - tlf. 33 24 22 00

DSF'S BESTYRELSE

Katja Holm (formand), Daniel Bevensee, Adam
Brix, Christian Damsgaard, Andreas Jebro,
Peder Holm Johansen, Peter Christoffersen,
Max-Emil Nissen, Magnus Bruun, Anne Voigt
Christiansen, Søren Bang Jensen, Rebekka
Lund, Johanne Nørregård-Nielsen, Benjamin Boe
Rasmussen, Ulla Ricklander, Andrea Deres
(suppleant)

DSF'S SEKRETARIAT

Formand: Katja Holm
Sekretariatschef: Anna-Katrine Olsen
Vicesekretariatschef: Kim Hansen
Kommunikationschef: Charlotte Kiberg
Chefjurist: Maj Hagstrøm
Juridiske konsulenter: Magnus Homann Poulsen,
Jørgen Byrdal Kloch Larsen, Morten Lisby
Socialkonsulent: Nanna Møller
Sekretær: Hanne Arlund
Kursuskoordinator: Karin Iwersen
Sekretær for formand og sekretariatschef:
Tine Fangel
Regnskabschef og Filmex: Heidi Holm Madsen
Webmaster og Filmex: Jette Rydder
Håndbog og Filmex: Kristine Staffeldt
IT- manager og Filmex: Sengül Kaya-Mortensen
Filmex-medarbejder: Thomas Heldrup Christensen
Projektmedarbejder: Kasper Grande
Reception: Bente Wittenborg

DEADLINE TIL NÆSTE NUMMER: 8. SEPTEMBER 2016

Uddannelses- og studierejselegater til skuespillere, operasangere, dansere, musicalperformere og koreografer

Dansk Skuespillerforbunds bestyrelse anvender igen i år en del af rettighedsmidlerne til legater til **uddannelsesformål i ind- og udland**. Der uddeles 3 legater á 40.000 kr.

Begrundet legatansøgning skal indeholde en detaljeret beskrivelse af formålet med og indholdet af uddannelsen, samt et budget og et cv.

Legaterne kan ikke anvendes til produktionsstøtte.

Ansøgningerne bliver behandlet fortroligt.

For at ansøgningen kan komme i betragtning skal den være forbundet i hænde **senest den 7. november 2016 kl. 12 i 6 eksemplarer** (samlet og hæftet). For sent indkomne ansøgninger vil ikke blive behandlet.

Ansøgningen sendes til:
Dansk Skuespillerforbund
Tagensvej 85, 3.
2200 København N
Att.: Hanne Arlund

Dansk Skuespillerforbunds jubilæumslegat af 1979

Dansk Skuespillerforbunds bestyrelse indkalder ansøgninger til ovennævnte legat. Legatets formål er at yde støtte til medlemmer af Dansk Skuespillerforbund, der er under uddannelse på én af forbundet anerkendt uddannelsesinstitution. Ved uddeling af legatet bliver der udelukkende lagt vægt på, at ansøgeren er i økonomisk trang.

Ansøgning kan downloades fra forbundets hjemmeside. Du kan også få den tilsendt ved at ringe til forbundet på 33 24 22 00, hverdage 9-12 og 13-15.

Ansøgningen skal sendes til:

Dansk Skuespillerforbund
Tagensvej 85, 3.
2200 København N
Att.: Hanne Arlund

Eller mailer til: ha@skuespillerforbundet.dk

Ansøgningen skal være forbundet i hænde **senest onsdag den 28. september 2016, kl. 12.00**.

Du kan forvente svar i begyndelsen af november.

Tjen penge på at samle pensionen

Hvis du har flere små, passive pensionsordninger stående, risikerer du, at opsparingen bliver ædt op af gebyrer. Til gengæld kan du spare mindst 816 kroner om året – og samtidig få bedre overblik – hvis du samler pensionspengene. Log på mitpfa.dk og se, hvordan du kan overføre til PFA Plus. Kig efter "Saml din opsparing" i *Mine beskeder*.

Foto: Henning Hjorth

#05 2016

SKUESPILLERDRØMME OG FRYGTEN FOR FREMTIDEN

5

Fanget af fornemmelsen af professionel leg, men også skræmt over udsigten til konkurrence og dagpenge. "Vi er i et sindssygt skrøbeligt fag. Vil folk overhovedet se teater om ti år?" Vi satte afgangsholdet fra Den Danske Scenekunstskole i Aarhus stævne til et interview om fremtiden, fortiden og nutiden som nybagt skuespiller. Det blev til en stribe svar om drømme og frygt og om kærlighed til faget.

Foto: Henrik Petit

INDDRAGELSE AF PUBLIKUM ER KOMMET FOR AT BLIVE

10

"Jeg har haft det sværest som Misse, for der er et eller andet ved hende, der får granvoksne mænd til at ville røre ved hende." I stadig flere sammenhænge arbejder skuespillere steder, hvor publikum er en del af forestillingen, for eksempel i Korsbæk på Bakken. Fænomenet er kommet for at blive, og potentialet er stort, men det er en stor og ny udfordring at spille flere forskellige roller på en seks timers arbejdsdag.

Foto: Anders Beier

KÆRLIGHEDSPROJEKTET PÅ BORNHOLMS TEATER

14

Bornholms Teater har satset stort og genskabt de kulisser, teaterbygningen er født med, så nu kan man opføre Holbergs stykker, som de blev det, da teatret blev bygget. Det sker både for at skabe en scenisk totaloplevelse og for at give borger-scene-idéen en revival. Satsningen handler nemlig ikke kun om at lave historisk teater, men lige så vigtigt om at vende tilbage til teateret som et socialt, engagerende og levende sted.

EKSPERIMENTER MED TEATERSPROG

18

"Vilkåret på Husets Teater er, at vi kan formulere os teatersprogligt, uden at være tvunget til at fylde 400 sæder hver aften. Vores forpligtelse er at tage chancer og være fremme i skoene." Husets Teaters nye teaterchef tror på, at publikum er klar til mere eksperimenterende teater. "Men skulle det gå helt galt, så må kommunen køre os ud på røv og albuer," siger Jens Albinus.

Foto: Husets Teater

FORSIDEFOTO:

Afgangsholdet fra Den Danske Scenekunstskole i Aarhus fotograferet af Henning Hjorth.

Nyt udefra

En ny dag truer i West End

Vi får ikke Bill Murray at se på The Old Vic i London, men 'Groundhog Day' (på dansk 'En ny dag truer') er netop blevet til en musical, der fik premiere 16. august. Den er i første omgang muligt at se til og med 17. september. Tim Minchin og Danny Rubin har skrevet den musikalske adaptation af historien om

den kyniske vejrvært fra Pittsburgh, der ender i en skruestik af et deja-vu. Den samme dag gentager sig i det uendelige i den søvnige by Punxsutawney. Musicalen er skabt af de samme folk, der for nogle år siden fik stor succes med 'Matilda', der stadig går både i Westend i London og på Broadway. Hovedrollen spilles af Andy Karl, der har en solid karriere på Broadway bag sig som medvirkende i stykker som 'Saturday Night Fever', 'Wicked' og 'Rocky the Musical'.

Nye stykker på Broadway

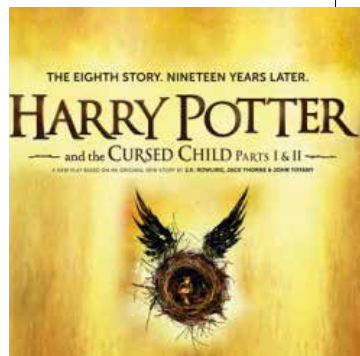
Vi skal hen til 30. oktober, før Birgitte Hjort Sørensen kan ses i Booth Theatres 'Farlige forbindelser' med Janet McTeer og Liv Schreiber. Forpremiererne begynder dog allerede 8. oktober. Før det gør Broadway-stjernen Nathan Lane fra 20. oktober en slags come-back i den klassiske komedie 'The Front Page' af Ben Hecht og Charles McArthur. Det

gør han ved siden af selveste John Goodman. På den anden side af nytår kan Sally Field og Joe Mantello ses i Tennessee Williams' 'Glasmenageriet' på The John Golden Theatre. Det sker 14. februar. Som en kuriositet kan det nævnes, at det i kølvandet på den store og mangeårige succes for 'Jersey Boys' kan lade sig gøre at se de rigtige Frankie Valli and the Four Seasons give koncerter på Broadway fra 21. til 29. oktober. Det vil sige 82-årige Frankie Valli og hans band, som musicalen 'Jersey Boys' er historien om.

Kø til Harry Potter

I de næste mange måneder vil det nok være svært at få sammenhængende billetter på rad og række ved siden af hinanden til stykket 'Harry Potter and the Cursed Child', der er blevet voldsomt godt anmeldt. Men omvendt, så gør det måske ikke så meget, for med den store fanbase Potter har, er stykket sikker på at gå i mange år. Stykket spiller på Palace Theatre på Shaftesbury Avenue i hjertet af teaterdistriktet. Omkring premieren blev manuskriptet sat til salg i boghandlerne, og det blev flået ned af hylderne.

Alene i USA og Canada blev der solgt to mio. eksemplarer i de første to dage i handlen. Nogle fans blev skuffede, fordi et teatermanuskript ikke er det samme som en bog, men selv manuskriptet fik gode anmeldelser.

Sardi's portrætvægge vokser stadig

Så sent som i august i år blev der hængt et nyt portræt af en Broadway-stjerne op på Sardi's Restaurant på Broadway. Det var af Heather Headley, der blandt andet har vundet en Tony for sin rolle i 'Aida' tilbage i år 2000. Skulle man forville sig til Broadway for at se teater, kan det anbefales at snuppe et måltid på restauranten, der har været Broadway-skuespillernes favoritrestaurant siden 1927. Om de stadig kommer der, eller det mest er turister, er svært at gennemskue, men portrætvægge med navne som Robert De Niro, Sammi Davis Jr., Dom De

Luise, Bette Davis og Sir John Gielgud for blot at nævne nogle, vidner om, at de i hvert tilfælde har været der. Det var i øvrigt også her, Victor Borge sad nervøst og ventede på anmeldelserne efter Broadway-premierer på hans one-man-show 'Comedy in Music' i 2. oktober 1953.

Skuespiller- drømme og frygten for fremtiden

Da de spillede afgangsforestillingen 'Lille requiem om kærlighed' på Betty Nansen Teatret, satte vi afgangsholdet fra Den Danske Scenekunstskole i Aarhus stævne til et interview om fremtiden, fortiden og nutiden som nybagt skuespiller. Det blev til en stribe svar om drømme og frygt og kærlighed til faget.

Af Jacob Wendt Jensen

Afgangsholdet fra Den Danske Scenekunstskole i Aarhus.

Fra venstre: Mathias Flint, Anna Nøhr Tolstrup, Sara Hjort Ditlevsen, Fanny Louise Bernth, Matthias Sprogøe Fletting, Marie Kristine Marschner og Mikkel Becker Hilgart. Foto: Henning Hjorth.

En ad gangen ankommer de på cykel eller gåben, og vi beslutter os for at lave det aftalte interview i en lille hyggelig gårdhave bag ved Betty Nansen Teatret. Kun Mohamed Ali Osman var forhindret i at møde op, da han var til sin søsters studentergilde i Horsens.

Her efter sommerferien er skuespillerspirene allerede spredt over hele landet. Alle otte har et eller andet at rive i til efteråret – lige fra fastansættelser på Aarhus Teater, Svalegangen i Aarhus og andre teatre i Jylland til enkeltforestillinger i København eller filmarbejde. Hvem der har fået hvilke job, synes de er ligegyldigt at fortælle.

Men den dag jeg møder Fanny Louise Bernth, Mathias Flint, Marie Kristine Marschner, Mikkel Becker Hilgart, Mathias Sprogøe Fletting, Anna Nøhr Tolstrup og Sara Hjort Ditlevsen på Frederiksberg, den dag er de stadig i høj grad et hold fra en skuespillerskole.

Et hold, som har skudt de 25.000 kr., som de hver især har fået til en afslutningsforestilling, sammen i en pulje, så de kan spille 'Lille requiem om kærlighed' – to små stykker fra Lars Noréns store værk 'Terminal' i én og samme forestilling.

Leg og terapi lokkede

Først og fremmest er journalisten interesseret i at vide, hvor de unge mennesker i sin tid så magien i skuespillerfaget. Hvad var det, der tændte dem?

Matthias Sprogøe Fletting lægger ud:

"Jeg blev fanget af fornemmelsen af professionel leg. Skuespil er jo en leg, fordi det er noget man forestiller sig. Det var ret syret at opdage, at den slags fandtes. At man kunne leve af at lege. Sådan er andre menneskers job forhåbentlig også for dem. Ret konkret var jeg med min far inde for at se en forestilling,

han skulle være med i. Der sad jeg ude bagved og overværede, hvordan de fem skuespillere varmede op med øvelser og leg, og jeg kunne mærke, at spændingen steg. Det var helt fantastisk, og jeg tænkte bare 'whauw!' Jeg kan huske den cykeltur hjem efter forestillingen, hvor jeg tænkte, 'hvad fanden var det' og 'kunne man virkelig det?' Min far kan også stadig huske turen, hvor han lurede, at der ulmede noget med skuespil i den dreng."

For Fanny Louise Bernth begyndte det lidt mere sidelæns.

"I første omgang troede jeg, at jeg skulle være en anden type kunstner. Jeg malede meget som barn, og jeg sang, og jeg var vild med at læse. Der indgår bare så mange forskellige kunstformer i det at spille skuespil og det sociale element er stort. Både film og teater er båret af noget socialt og det er mere ensomt at tegne og male."

”

Jeg søgte ind mange gange og jeg ville det nok så meget, at jeg på en måde kom til at stå i vejen for mig selv.

Sara Hjort Ditlevsen

”

I den virkelige verden skal du jo stå til ansvar for dine handlinger, over for dig selv og andre, men som skuespiller skal du stå til ansvar for karakteren, dens forhold til medspillerne og teksten, så der får du lov til at udleve flere ekstreme situationer, end du ofte gør som privatperson.

Anna Nøhr Tolstrup

Både Anne Nøhr Tolstrup og Mathias Flint lægger vægt på den personlige udvikling.

”I den virkelige verden skal du jo stå til ansvar for dine handlinger, over for dig selv og andre, men som skuespiller skal du stå til ansvar for karakteren, dens forhold til medspillerne og teksten, så der får du lov til at udleve flere ekstreme situationer, end du ofte gør som privatperson,” siger Anna Nøhr Tolstrup.

Mathias Flint uddyber:

”For mig begyndte fascinationen med, at det sociale efter forestillingen var ligeså spændende som selve forestillingen. Men så går du videre og undersøger, hvorfor noget virker og andet ikke virker og får de der snakke om, hvad det er, mennesker indeholder. Jeg har også oplevet, at du kan bruge teater som en slags terapi. For eksempel i vores afgangsforestilling. Vi kan lære noget af at spille de her stærke følelser og finde ud af, at de måske er helt okay.”

Perfektion giver forventningspres

Optagelsesprøven er et nåleøje, men hvordan var det at stå derude og kigge ind?

”Jeg søgte ind mange gange og jeg ville det nok så meget, at jeg på en måde kom til at stå i vejen for mig selv. Hvad er det mon, de leder efter, var det spørgsmål jeg stillede. Men det er jo det helt forkerte spørgsmål, for det år jeg omsider kom ind, var jeg mere mig selv og viste noget, jeg virkelig brændte for.

De vil se dig, og det gør de bedst, hvis du på et eller andet plan siger ’fuck det’. Man får ofte for mange teorier bundet på ærmet af erfarne skuespillere, man spørger til råds, men det kan være farligt, hvis man glemmer at lytte til sig selv. Du skal vælge at stille op med noget, der ligger tæt på dig selv,” siger Sara Hjort Ditlevsen.

Mathias Flint kender også til de høje forventninger, man kan have til sig selv:

”Jeg har altid gjort mig helt vildt umage, og det fører til et stort forventningspres. Selvfølgelig skal du være godt forberedt, men du skal kaste tendensen til perfektion af dig, inden du går ind til selve prøven. Omvendt vil jeg sige, at der også er mange, der møder op alt for uforberedte.”

Det oplevede både han og Fanny Louise Bernth, da de som første års studerende gav stikord til prøverne.

”Det var et privilegium at sidde med ved optagelsesprøverne og følge med i op mod 800 aspiranter. Det var vildt spændende arbejde, og mystikken gik lidt af processen. Der så vi, at der ikke var noget facit, fordi juryen kan blive påvirket af så meget forskelligt. Der var også mange dygtige, der af forskellige grunde faldt fra,” siger Fanny Louise Bernth.

Læring og aflæring

Skuespillerskolen udvider elevernes bevidsthed, synes de.

”På skolen bliver man jo bevidst om, hvor meget man ikke ved. Du ved, at du skal lære et håndværk og noget teknik, men du ved ikke, hvad det betyder, og så åbner der sig en helt ny verden. Man bliver bevidst om, hvor lidt man egentlig ved om faget. Jeg havde lavet nogle film, inden jeg kom ind på skolen, og jeg blev ofte frarådet at tage på skuespillerskole med den begrundelse, at det ville ødelægge min naturlighed foran kameraet. Men det der med at bygge en hel karriere på talentet, det bliver altså hårdt i længden. Det kræver jo hårdt arbejde og den teknik, man får på skolen, er virkelig med til at ruste én til det arbejde,” siger Sara Hjort Ditlevsen.

Mathias Flint blev overrasket over den første tid på skolen:

”For mig handlede det ikke kun om at tillære men også om at

”

Jeg havde tillagt mig mange vaner, jeg skulle have skrællet af for at komme videre. Der skulle ryddes op og omstruktureres i idéer og tankegange. Det var ret hårdt rent psykisk. *Mathias Flint*

aflære. Jeg havde tillagt mig mange vaner, jeg skulle have skrællet af for at komme videre. Der skulle ryddes op og omstruktureres i idéer og tankegange. Det var ret hårdt rent psykisk.”

Mikkel Becker Hilgart genkender fornemmelsen:

”Gennem hele barndommen har skuespillet været lystbetoget for mig. Det var der, jeg fik venner og der, jeg regenererede i forhold til skolen og hverdagen. På skuespillerskolen opdager du så, at det ikke altid er lige sjovt. Skuespillet går fra at være en hobby til at være et arbejde. Det var skelsættende, at du nu også skulle forholde dig til, når det ikke er fedt. Når du ikke lige kunne få hold på en rolle eller samarbejdet gik trægt.”

Fanny Louise Bernth udbygger:

”Jeg har i hvert tilfælde haft en stor krise på hver årgang, hvor jeg syntes arbejdet var så sindssygt hårdt, at jeg stillede mig selv spørgsmål om, hvorfor jeg overhovedet gik på skolen? På skolen bliver du blandt andet konfronteret med dine naturlige forsvarsmekanismer. Vi har alle sammen vaner – noget kroppen bare gør. Jeg havde for eksempel et meget lyst pitch på min stemme, og var det nu noget, jeg blot gjorde for at være mere medgørlig? Jeg måtte i det mindste overveje, hvordan jeg kunne komme til at tale dybere, og i den forbindelse er det luksus at have en skole, hvor der er ti lærere med fokus på dit talent.” Marie Kristine Marschner oplevede også hele dekonstruktionen af eleverne som positiv:

”På forhånd havde jeg hørt meget om det der med, at man blev pillet fra hinanden og sat sammen igen, men det virkede ikke på mig som en proces, hvor der blev revet i en eller også har lærerne gjort deres arbejde så subtilt, at jeg ikke har opdaget det.”

Fremtiden er skræmmende

Matthias Sprogø Fletting glæder sig til i fremtiden at prøve det hele:

”Mit svar på, hvad jeg gerne vil, er kedeligt, men det er oprigtigt. Jeg vil bare gerne prøve så meget som muligt. Når du har gået på skolen i fire år, har du jo en bank af ting, du gerne vil have afprøvet i praksis, om så det er på teatret, i film, tv eller radio. Det lyder måske ukonkret, men det er sådan, jeg har det. Jeg vil gerne teste mig selv i så mange genrer og medier som muligt. Der er noget, jeg ved, jeg kan og andet, jeg synes er svært, men jeg vil gerne begge dele,” siger han og fortsætter:

”Selv om faget kan være besværligt, og ikke alle har det så godt med ikke at vide, hvad fremtiden bringer, er det også vigtigt at huske at nyde det, når du har noget at lave. Frem for allerede efter en måned i et tre måneders arbejdsforløb at frygte, hvad du skal to måneder senere. Nyde dit arbejde og være i nuet.”

Marie Kristine Marschner er skræmt over, at ikke alle får arbejde.

”Vi kan se, at der er få, der laver virkelig meget, og så er der andre, der får et mindre hul igennem og så ryger ud igen. Men tænk nu, hvis man aldrig oplever nogle af delene. Det er skræmmende, at du aldrig kan vide, hvad der sker. Skal du være på dagpenge resten af livet, eller kommer der arbejde? Men bag det ligger der jo et tilvalg af livsstilen, fordi du ikke har lyst til at sidde på kontor dag ud og dag ind.”

Sara Hjorth Ditlevsen kan blive skræmt over, om casterne tør tænke ud af boksen og se flere muligheder for den enkelte, end han eller hun allerede har vist. Og så er der frygten for, hvad en barsel kan koste i tabt terræn. Mikkel Becker Hilgart peger på nedskæringer og deraf færre stykker på teatrene med færre medvirkende:

”Vi er i et sindssygt skrøbeligt fag. Vil folk overhovedet se teater om ti år? Men der er ikke andet for end at kaste sig ud i det og se bort fra alt det. Det er lige før, man ikke har lyst til at sige så meget om udfordringerne og forhindringerne af frygt for, at de skal blive sandhed,” siger Mikkel Becker Hilgart.

Fanny Louise Bernth går en tur rundt om sit ego og får det sidste ord:

”Det sidste år på skolen har vi mærket, at konkurrencen er kommet snigende, selv om vi har været et sammentømret hold. Vi har naturligvis talt om, hvem der har fået hvilke former for arbejde, og min fornemmelse er, at der er mange albuer i skuespillerfaget, hvilket kan være ødelæggende for arbejdet. Jeg googler da også mit eget navn en gang imellem og tænker, at det er for narcissistisk. Det er skide skræmmende, den risiko der eksisterer for, at man på den måde kan blive et skodmenneske. Lige nu føler vi et momentum, men det er en forfærdelig tanke, at du kan risikere at blive glemt.”

”

Jeg googler da også mit eget navn en gang imellem

og tænker, at det er for narcissistisk. Det er skide skræmmende, den risiko der eksisterer for, at man på den måde kan blive et skodmenneske. *Fanny Louise Bernth*

Fotos: Henning Hjorth.

HVORDAN OPSTOD IDÉEN OM AT BLIVE SKUESPILLER?

Som tiårig fik jeg tilfældigt en rolle i en film, så der blev muligheden plantet, men jeg var længe i tvivl, før jeg turde tage skridtet. På hf i enkeltfag havde jeg det svært med disciplinen, men da jeg besluttede at forsøge mig med adgangsprøven fik jeg enormt meget selvdisciplin. Jeg kunne simpelthen ikke lade være med at øve mig, fordi skuespillet var meget sjovere end hf.

Fanny Louise Bernth

Jeg læste på lærerseminariet, som jeg tog orlov fra to gange for at lave teater. Da jeg havde gjort det anden gang, måtte jeg tænke lidt over, hvad der var på færde. Jeg nåede to år ind i studiet, inden jeg indså, at katederundervisning ikke lige var mig.

Mathias Flint

Jeg kan ikke selv huske det, men jeg har fået at vide af min familie, at efter jeg begyndte at snakke som to-årig, var det at blive skuespiller noget af det første, jeg talte om. Der er ingen skuespillere i min familie, men som barn var jeg stor fan af gamle danske film og 'Matador'.

Marie Kristine Marschner

Efter jeg havde min første rolle som 17 årig i en tv-serie, var jeg sikker i min sag, men det har også rumlet tidligere. Jeg spillede børneteater fra jeg var 10 år til jeg var 16 år, hvor jeg også spillede skolekomedie. Min mormor havde en stor samling masker, som min storesøster og jeg ofte legede med, og hun er blevet instruktør.

Sara Hjort Ditlevsen

Jeg er opvokset i en meget lille by på landet mellem Vejle og Billund, så jeg mødte ikke meget teater i min barndom. I folkeskolen var jeg med til at starte en lille teatergruppe, og senere gik jeg på teatersommerlejr. Det var dog først, da jeg blev 21 år, jeg for alvor begyndte at gå efter at blive skuespiller.

Anna Nøhr Tolstrup

Jeg er en af dem der vidste, at jeg ville være skuespiller fra helt lille af, og jeg har været sådan en irriterende fyr, der hele tiden ville optræde, når naboerne kom på besøg. Min kusine er skuespiller, så jeg har også vidst, at det var noget, man kunne blive. Da jeg sagde, at jeg ville være skuespiller til min studievejleder, kiggede hun på mig og sagde: "Jamen, hvad vil du rigtigt være?" Jeg tilføjede "journalist", men kun fordi jeg blev helt paf.

Mikkel Becker Hilgart

Der er mange skuespillere i min familie, så der blev talt meget om faget, men jeg synes det var plat og uopfindsomt, hvis jeg også skulle være skuespiller. Branchen interesserede mig bare. Derfor fik jeg et runner-job på en tv-serie, så jeg kunne se nærmere på, hvad et filmhold var, men jeg kiggede hele tiden på skuespillerne. For endeligt at slå idéen ud af hovedet ville jeg lige tage på Rødkilde højskole, og der blev min skæbne besejlet.

Matthias Sprogø Fletting

Inddragelse af publikum er kommet for at blive

Benjamin Stender i Hamlet Live på Kronborg.
Foto Silke Arendt.

I stadig flere sammenhænge arbejder skuespillere steder, hvor publikum er en del af forestillingen. Fænomenet er kommet for at blive, og potentialet er stort, men det er en stor og ny udfordring at spille flere forskellige roller på en seks timers arbejdsdag.

Af Jacob Wendt Jensen

Peter Holst-Beck er en af pionererne, når det gælder oplevelses-teater og interaktion med omgivelser og publikum. Han har udviklet 'Hamlet Live', der spillede på Kronborg i Helsingør henover sommeren i anledning af 400 året for Shakespeares død. Og han har også, i samarbejde med Lisbet Dahl, udviklet konceptet til 'Korsbæk på Bakken', hvor en trup på 13 skuespillere i hele sommerhalvåret gør de kendte karakterer fra Lise Nørgaards 'Matador' levende på Dyrehavsbakken.

Tidligere har Peter Holst-Beck haft eget teater, og han har spillet revy i en del år. Han mærker tydeligt, at folk længes efter, der skal ske noget ekstraordinært om sommeren, når de traditionelle teatre holder lukket.

"I 2014 fik jeg en henvendelse fra Cirkusrevyens direktør Torben Træsko, med en forespørgsel om at gøre 'Korsbæk på Bakken' levende. Fra at være en oprindelig idé med fire skuespillere tilknyttet området, blev det til et grundigt studie i, hvordan man kan gøre en kulturarv levende, og hvad det kræver. Vi fandt blandt andet ud af, at nøglen selvfølgelig er professionelle skuespillere, der er specielt trænet i improvisation og med en udpræget erfaring i en tæt kontakt med publikum. Skuespillere, der kan tackle forskellige situationer og skuespillere, der kan supplere de indøvede scener med egne replikker holdt i tidens ånd," siger Peter Holst-Beck, og fortsætter:

"En stor del af publikumsoplevelsen er, når de interagerer med skuespillerne, selv om mange selvfølgelig også kommer for at se velkendte scener fra serien udspille sig for øjnene af dem."

Inspireret af Astrid Lindgren

Først blev 116 kernescener fra seriens 24 afsnit omskrevet og valgt som grundmateriale, og dernæst gik jagten på skuespillere ind.

"Vi måtte sortere lidt i karaktererne, for det er ikke alle, der er lige lette at gøre levende. Konsulinde Holm er for eksempel en fest at arbejde med som karakter, selv om hun medvirker forholdsvis sjældent i serien. Dels kan hun bevæge sig i alle kredse og dels kan hun tillade sig lidt af hvert på grund af hendes sociale position. Hun går i flæsket på folk og holder sig ikke tilbage med at sige sine meninger. En karakter som Ingeborg Skjern er derimod svær at gøre levende. Hun er mere tilbageholdende i serien og passer sig selv i det offentlige rum, og vi skal jo være tro mod seriens ånd," siger Peter Holst-Beck.

Han var meget inspireret af en tur til Astrid Lindgrens Verden i Sverige, hvor mange af Lindgrens karakterer også rumsterer rundt blandt publikum.

"Angående prøveforløb skulle vi lige overveje to gange, hvordan det skulle sættes sammen. Var scenerne for korte eller for lange, og hvilke udfordringer kunne skuespillerne komme ud for, hvis de spillede den og den scene. Hvad ville de risikere, at publikum spurgte om, og hvordan ville publikum reagere? Vi havde lige knap 90 skuespillere til auditions, og det tal er egentlig ikke særligt imponerende ved en åben invitation, men vi gjorde også fra begyndelsen klart, at vi ville teste improvisationsevnen. Det

har formentlig afskrækket en del potentielle ansøgere, som var betænkelige ved at komme på usikker grund.”

Improvisation er nødvendigt

Før premieren var både Peter Holst-Beck og Lisbet Dahl nervøse for at blive slagtet, fordi tv-serien er en guldklump i de flestes øjne, og alle har en holdning til den.

”Forventningspresset var sindssygt højt, men heldigvis blev konceptet virkelig godt modtaget. Første år havde vi 12 skuespillere med, mens der i anden sæson er 13 ansat. De arbejder på forskellige hold og optræder hver fire-fem dage om ugen fra marts til september. Det er en god, men også en heftig, tjans på seks timer hver dag med pauser. Omkring halvdelen af skuespillertruppen i 'Korsbæk på Bakken' er fortsat fra det første til det andet år, så jeg tror formen er fundet. Alle skuespillere dækker tre eller fire forskellige karakterer og skifter kostumer i løbet af dagen efter et nøje planlagt skema, så publikum kan møde forskellige karakterer i løbet af dagen på de steder, hvor det er naturligt for serien,” siger Peter Holst-Beck, og fortsætter:

”Skuespillerne kan godt blive lidt forskrækkede over intensiteten og arbejdsmængden til at begynde med, men efter et par uger finder de fleste ind i rytmen og har det fint med det. Det er heller ikke min opfattelse at spillerne møder decideret trælse situationer med publikum. Så længe du er i karakter som skuespiller, kan du tillade dig rigtigt meget. Gæsterne leger stort set altid med, fordi de føler sig trygge, så længe du er i karakter. Selvfølgelig er det et træningsspørgsmål, men når du er i karakter, så falder improvisationen forholdsvis let. Hvis du for eksempel spiller en underdanig karakter i en bestemt tidsalder, så brygger du videre i den underdanige retning og sørger for at

blive i tidsalderens sprog og situationer. Det giver i øvrigt virkelig god træning i improvisation.”

Hamlet Live fortsætter næste år

Peter Holst-Beck vurderer, at trenden med publikumsinddragelse og oplevelsesteater kun bliver stærkere, fordi turisme og oplevelsesøkonomi vokser.

”Det betyder at evnen til at improvisere bliver en meget vigtig del af skuespilleres uddannelse i fremtiden. Trenden begyndte for nogle år siden med amatører eller slotspersonale, der gik omklædt rundt på nogle herregårde, men folk i kostumer, der ikke kan indleve sig professionelt i en karakter, kan godt virke intimiderende på gæster. De har ikke træningen og værktøjet til at virke ægte, og så bliver publikum usikre. I modsætning til når de møder professionelle skuespillere, der kan skabe en realistisk situation eller scene,” siger Peter Holst-Beck.

Erfaringen med 'Korsbæk på Bakken' førte til en idé om at kontakte Nationalmuseet med forestillingen og oplevelseskonceptet 'Hamlet Live', hvor en skuespillertrup har spillet scener fra Shakespeare hele sommeren på Kronborg.

”Da jeg tog kontakt, viste det sig heldigvis, at de selv havde gået og tænkt på mulighederne for at formidle og levendegøre Kronborg med skuespillere, og derfor fik vi hurtigt en aftale sat i stand. Jeg var klar over, at jeg skulle alliere mig med en Shakespeare-ekspert og valget faldt på Barry McKenna, der både har fungeret som instruktør og medforfatter. Det er gået så godt, at man allerede har besluttet at fortsætte projektet til næste sommer. Vi fik formidlet teaterkunsten, fiktionen, Danmarkshistorien og det kulturelle interiør og eksteriør til et fælles oplevelseseventyr. Vi ville ramme bredt – unge og gamle – fami-

Judith Rothenborg som Misse i 'Korsbæk på Bakken'.
Foto: Jens Kollerup.

Heks og altmuligkvinde i Matador

Judith Rothenborg arbejder som teatertjener og ligeledes med børne- og gadeteater, så det ligger ikke fjært for hende at møde publikum i øjenhøjde. Hun har både spillet heks i Tivoli og er i øjeblikket med i 'Korsbæk på Bakken'.

”I Tivoli var jeg den glade heks i otte år ud af ti. Det var en blanding af show på scenen og improvisationer blandt publikum – og det vil sige børn. Jeg skulle blandt andet uddele flødekarameller og bolsjer. Da en del af børnene var ret krævende, fandt jeg på, at skulle fremsige en remse, inden de fik noget af mig, og alting ændrer sig, når folk sættes på en opgave. Så forsvinder deres ”jeg vil også have”-attitude. Den slags job som skuespiller er noget helt andet, end at spille to akter og så gå hjem. Det kan være afsindigt udmattende og krævende at improvisere. Du møder jo al mulig slags kontakt. Alt lige fra negativ kontakt til knus og en del spørgsmål, som du skal være hurtig til at svare på. Alt i alt er det dog meget givende. Også fordi du for det meste får positiv respons. Dog fandt vi ud af, at det er en dårlig idé at være klædt ud som hekse fredag aften i Tivoli, fordi fulde folk er for grove.”

Tivoli droppede heksene for to år siden, og så kom Judith Rothenborg med i 'Korsbæk på Bakken'.

”Mens jeg var heks, så jeg opslaget om 'Korsbæk på Bakken', og jeg fik til min store overraskelse job der. Jeg troede simpelt hen, at jeg med mine 67 år var for gammel. I omkring 40 år

lier med børn og ophæve sprogbarrieren så folk fra hele verden kunne få en oplevelse. I den forbindelse skal man tænke på, at vi måske har trukket dele af et helt nyt publikum hen i nærheden af teatret – et publikum der til daglig mest bruger fritid og ferie i forlystelsesparker.”

I 'Hamlet Live' bliver publikum modtaget som ærværdige rejsende, der med det samme blev draget ind som publikum til fægtekampe, intriger, sladder og vidner til både mord og et spøgelse i kasematterne.

Teater hvor som helst

Efter oplevelsen med 'Hamlet Live' har Peter Holst-Beck lavet et firma med sin makker Barry McKenna, hvor de vil tilbyde flere af den slags koncepter til museer rundt om i landet.

”Som jeg ser det, kan vi forvente et boom af turister – ikke mindst fra Kina – og de mangler oplevelser og anderledes kulturel formidling. Derfor ser jeg de tiltag, som jeg har været med i, som begyndelsen på et virkelig stort arbejdsområde for skuespillere. Når vi kigger på turisternes tilbagemeldinger på TripAdvisor, kan vi se, at Kronborg er gået fra at ligge et eller andet sted i 30'erne blandt Storkøbenhavns turistattraktioner til at ligge i Top 5 i år. Det er endnu en indikation af, at den her slags oplevelser virkelig betyder noget for turisternes tilfredshed, og det giver naturligvis nye gode indtjeningsmuligheder for både skuespillere, museer og turistattraktioner, hvis vi vel at mærke tilbyder en professionel og medrivende vare,” siger Peter Holst-Beck.

”I fremtiden skal vi som skuespillere og kulturformidlere tænke ud af boksen, hvis vi skal have fat i det brede publikum. Teater skal kunne opstå næsten hvor som helst.”

havde jeg været den glade freelancer med egne forestillinger og den slags, så det er sjovt at prøve en fastansættelse og samtidig være med til at bygge noget helt nyt op fra grunden. Vi blev kastet ud i noget, hvor publikum næsten kender replikkerne bedre end os. Jeg genså naturligvis hele tv-serien og jeg må sige, at folk virker fuldstændig lykkelige over at gense persongalleriet fra den elskede tv-serie.

Udfordringen er håndgribelig, fordi man hele tiden skal orientere sig om, hvor de personer man risikerer at møde, befinder sig rent tidsmæssigt i serien, der jo løb over knap to årtier. Hvis jeg er Misse Møhge, er min mor så død eller levende lige nu? Efter den første sæson fandt vi ud af, at vi havde brug for fodtøj med blødere såler, fordi vi går meget op og ned af trapper under byen for at komme på kryds og tværs mellem de forskellige lokaliteter og for at skifte kostumer i vores sminkerum, der ligger under Korsbæk.

Jeg har hørt indvendinger om, at det vi laver ikke er rigtigt teater, men til det må jeg bare sige, at det er en kunstart i sig selv at bevæge sig rundt i de faste replikker og finde på flere replikker, så det bliver til realistiske situationer, når vi skuespillere møder hinanden i byen.

Jeg har haft det sværest som Misse, for der er et eller andet ved hende, der får granvoksne mænd til at ville røre ved hende, og der skal jeg huske ikke at befinde mig i et hjørne, hvor jeg ikke kan komme væk. Det er sket, at jeg må skriges og forvirret løbe min vej, hvilket jo så passer fint til karakteren.

Bente Eskesen
som levende død
i Tivolis Hotel Scary i Tivoli.
Foto: Thomas Borberg.

Levende død med mavemuskler

Bente Eskesen er midt i at flytte lokalitet med Dragsholm-revyn, som hun er medejer af, da jeg ringer hende op og vil høre til hendes erfaringer med publikumsinddragelse. Hun har blandt andet spillet levende død i Tivolis Hotel Scary.

”Ni til fire har aldrig været mig. Jeg har før lavet Forum-teater for Alzheimerforeningens lokalafdelinger og andre foreninger, så derfor var jeg ikke på forhånd afskrækket af at skulle forskrække folk i Tivoli. Jeg blev nysgerrig på det her koncept, hvor vi var 10 skuespillere og dansere, der skulle forestille at være personale og gæster på Hotel Scarry. I 2014 spillede jeg et lig, der skulle rejse sig op, når der kom nye folk ind på hotellet. Jeg fik virkelig gode mavemuskler ha ha, men i 2015 var jeg et noget mere levende lig, og der kunne jeg fare rundt og forskrække folk på forskellig vis,” siger Bente Eskesen, og fortsætter:

”Jeg er siden blevet grebet af spilleformen, fordi jeg lærer meget af det. Om hvordan man etablerer en dialog med et andet menneske både verbalt men også fysisk. Du skulle for det første være hurtig, for folk havde af og til nogle reflekser, hvor de slog ud efter mig. Jeg synes siden, at jeg har fået en helt ny sans for detaljen i mit spil og improvisation.

I forhold til kollegerne oplever jeg ikke, at de er snobbende i forhold til den her slags arbejde, men mere at de ikke tør kaste sig ud i det, og jeg forstår dem godt. Jeg opfatter det selv sådan, at vores fag er ved at blive bredere. Den dag jeg pludselig mødte min nabo, der sagde ”Hej Bente”, blev jeg godt nok lidt paf, for du kan jo ikke bare bryde ud af rollen og svare.”

Bente Eskesen har også arbejdet med at spille flere karakterer på Nykøbing Sjællands Psykiatriske Museum. Det var fire forskellige karakterer indtil videre, og der rumsterer så småt planer om at udvide konceptet med flere skuespillere på det fascinerende og lettere uhyggelige museum.

Når fortiden møder nutiden må man også være vaks. For eksempel er jeg helt tiden ude for, at publikum vil tage selfies med Fru Møhge, og der må jeg kommentere på alle deres telefoner og sige ”at jeg ikke håber, de begynder at synge med alle de små sangbøger de løber rundt med.”

Judith Rothenborg spiller i år på skift både Kathrine, Misse, Fernando Møhge og Musse Skjold-Hansen på et skuespillerfold, hvor ”stemningen er virkelig god,” som hun siger.

Der findes både eksperimenterende og progressive teatre i provinsen. Det er bare sjældent, at de får så meget medieomtale som teatrene i de større byer. Sceneliv har vendt blikket ud i landet og set på et par af de mindre teatre, der på hver deres måde sætter deres markante præg på dansk scenekunst – og på deres lokalmiljø.

Kærlighedsprojektet på Bornholms teater

Bornholms teater ligger afsondret – som eneste teater på sin egen ø. Her er engagementet lige så stort som visionerne, mens midlerne er små. Alligevel har Bornholms Teater for nylig satset stort og ført teateret tilbage til sine oprindelige sceniske rammer. Det sker både for skabe en scenisk totaloplevelse – og for at give borgerscene-ideen en revival.

Af Kat. Sekjær

Vel er Bornholm en skøn ferieø – men lad os være ærlige: Det er ikke lige så nemt at trække teaterelskere til klippeøen, som det er at få operafolk til at valfarte til Bayreuth Festspiele. Præmissen for at lave teater på Bornholm er i sit udgangspunkt, at det er teater for bornholmerne. En præmis, man kan udfordre – og vende til sin fordel.

Jens Svane Boutrup tiltrådte som teaterchef 1. august 2008. Dengang var teateret forholdsvis nyetableret som egnsteater – det blev det i 2005. Og måden, det blev det på, var faktisk temmelig usædvanlig. Initiativet kom fra Rønne Theater, Teaterforeningen Bornholm og Bornholms Dramaskole, der ønskede at etablere et professionelt producerende teater på øen: En institution, der udover at være egnsteater også skulle danne rammen om de mange andre teateraktiviteter, for eksempel

skole-, børne- og amatørteater, der i forvejen var på øen.

I dag bor Bornholms Teater stadig sammen med Teaterforeningen Bornholm og Bornholms Dramaskole i Danmarks ældste, levende teaterbygning, Rønne Theater, der blev etableret helt tilbage i 1823.

Boutrup kom til øen med store visioner – han ville give teatret et kunstnerisk løft og placere det i den professionelle liga. Det lykkedes. I dag sender Bornholms Teater forestillinger på turné, co-producerer med andre teatre rundt om i landet og er en etableret og aktiv del af det bornholmske kulturliv. Og så har teateret netop gjort en større økonomisk satsning: Man har genskabt de originale kulisser, teaterbygningen er født med, så nu kan man opføre Holbergs stykker, som de blev det, da teatret blev til.

Vision nr. 1: At komme på teaterlandkortet

For en kulturinstitution, der med rette må siges at ligge i Vandkantsdanmark, er det noget af en bedrift. Ifølge teaterchefen handler det om at formå at producere meget for ganske få midler – at tænke anderledes og at have viljen til at engagere sig helhjertet i både det lokale og det kunstneriske.

”Da jeg tiltrådte i 2008, der var det kun Bornholmerrevyen, der lå fast om sommeren. Der var ingen egentlige forestillinger ud over det. Derfor begyndte jeg ret tidligt at fokusere på mindre forestillinger, der kunne sendes ud i landet. Der skulle laves et repertoire, og jeg ville have, at vi skulle markere os på det teatermæssige landkort,” siger Boutrup og tilføjer, at fordi midlerne var begrænsede, er rigtig mange af de første forestillinger lavet for ’en bøjlet 5-øre’:

”Vi har lavet nogle meget små forestillinger og co-produktioner, der kan eksporteres. Det har betydet, at vi i dag er kendt rundt om i landet. Det var vi sgu ikke før i professionelle teaterkredse.”

Som udgangspunkt er det en geografisk udfordring at komme ud i landet, ikke bare fordi det som regel er dyrt at gøre en produktion eksportvenlig, men også fordi det i sig selv er en

stor økonomisk post at bevæge sig fra Bornholm. Derfor er det så meget desto mere tilfredsstillende at opleve, at det hårde arbejde har båret frugt:

”Min vision har været at få etableret en form for profil på stedet. Det er måske faktisk lykkedes bedre udenøs end indenøs,” siger Boutrup.

Vægtene siger farvel til publikum
i Teaterstræde efter forestillingen.
Foto: Anders Beier.

Den store satsning

Tidligere var det sådan, at Bornholms eneste egenproduktion var den meget kendte Bornholmerrevy, der bestod af ’københavnske skuespillere, der blev fragtet over til øen’, som Boutrup udtrykker det. De første egentlige egenproduktioner, der er blevet lavet på og eksporteret fra øen, er lavet efter 2008.

”Vi producerede revyen indtil 2014. Men med årene måtte vi sande, at tiden var løbet fra den. Der var ganske enkelt svigtende billetsalg. Oven i det kom det faktum, at revy ikke tæller som egnsteateraktivitet, så derfor kunne vi ikke bruge støttemidlerne på revyen, men skulle indtjene omkostningerne ud over de forpligtelser, vi ellers har. Den kamp kørte vi i noget tid – så gav vi op.”

Afløseren for revyen blev med teaterchefens egne ord intet mindre end et kærlighedsprojekt.

Personligt har Boutrup altid interesseret sig for Rønne Theater. Han har undersøgt og researchet på teaterets historie og været initiativtager til en bog og en udstilling om teateret på Bornholms Museum.

Og med årene er det blevet en sand passion, der nu har ført til investeringen i

at genskabe kulisser, der passer til den gamle perspektivscene, som teateret er født med.

Kulisserne er malet på Det Kongelige Teaters værksteder og betjenes med håndkraft.

"Det er vores store satsning nu – at vi vender tilbage til Holberg og viser det, som man har gjort, da teateret blev født. Idéen er at skabe det i de originale rammer, uden at det bliver museumsteater. At forene rammer og repertoire.

Vi arbejder med rampelys og sidelys – altså belysning, som det var på den tid, hvor der var levende lys i salen også under forestillingen," siger han og tilføjer, at belysningen af sikkerhedsmæssige grunde selvfølgelig ikke er levende lys, men er lavet, så det ligner fuldstændigt.

Historisk ballast og lokal tilknytning

Det handler nemlig om at skabe den rette stemning og illusion, så publikum bevæger sig ind i et teatermagisk landskab, når de sidder i salen. Og det hænger faktisk også sammen med den lokale forankring, forklarer Boutrup:

"Den store inspiration for mig er jo hele fortællingen om Rønne Theater, der opstod som et borgerteater i 1823. Jeg synes, det er interessant, at det, der dengang hed 'dramatiske selskaber', selv har lavet teater – altså amatørteater. Det er folket selv, der har købt aktier i teateret. De har selv drevet det og selv stået på scenen."

Dengang var det borgerskabet, der udfoldede sig, fortæller han: Apotekerer, toldkasserer og lektoren spillede rollerne. To uger efter at teateret åbnede, spillede man 'Jeppe på Bjerget', og over prosceniet står Rønne Theaters motto: 'Lær visdom af livets optrin'. Stedet er altså født med en dannelsesdagsorden.

I 1823 var det en større rejse at tage til Bornholm, og det kunne tage lang tid afhængig af vind og vejr. Der var ikke noget teater – og der kom ikke teater til øen, med mindre man skabte det selv.

"Teateret her er bevaret, og det er blevet drevet af frivillige i 200 år. Det er en sindssyg stærk fortælling i alt det her udkantsmisery, som alle taler om. Det er byhistorie, dannelseshistorie og udkantshistorie, som rækker længere ud, end de historier vi fortæller om Udkantsdanmark i dag," siger Jens Svane Boutrup, der stadig møder bornholmere, som har holdt privatfester i teaterbygningen, og som har en nær relation til stedet.

Historisk vingesus på den fede måde

Han understreger, at satsningen om at vende tilbage til Holberg, som Holberg udspillede sig, ikke primært handler om at lave historisk teater, men lige så vigtigt om at vende tilbage til teateret som et socialt, engagerende og levende, lokalt sted:

"Jeg synes, det er spændende at kunne opleve teatret i originale rammer. Det giver et historisk vingesus på den fede måde, som handler om den sociale oplevelse af at være i teateret sammen. Mere end det handler om kostumerne og scenografien. Publikum kan se hinanden under forestillingen," siger Boutrup, der har fundet inspiration fra barokteateret, hvor lyset af praktiske grunde var tændt under hele forestillingen.

Ifølge teaterchefen giver det en hel anden sceneoplevelse. 'Den fjerde væg', som vi ellers er vant til, når der er mørke i salen, findes pludselig ikke. Det skaber meget større interaktion mellem scene og sal i rummet. Alles reaktioner kan ses, og kommunikationsvejen er derfor mere åben også blandt publikum. Men det er kun en del af det stemningsskabende element, som teateret gør brug af, forklarer Boutrup:

"Det er en del af den iscenesættelse, vi laver, at man får lov til at opleve rammerne, som de var dengang. Når man kommer om sommeren, kan man tage madpakke med, og inden forestillingen begynder, giver vi en historisk introduktion. Når man bagefter går ud i Teaterstrædet, står der vægtere i gaden, og det giver en totaloplevelse. Responsen fra publikum har været meget overstrømmende. Særligt fra de lokale, som har været vildt begejstrede."

Som teater skal man støtte andre aktiviteter

Ønsket om at være et socialt, engagerende og levende, lokalt sted rækker ud over den snævre relation mellem publikum og teater.

Teateret gør selvfølgelig brug af en masse lokale leverandører, men derudover spiller Bornholms Teater også både en stor rolle i Bornholms Kulturuge, i kulturpolitik og i mange andre mindre faste kulturtilbud. Ud over sit arbejde som teaterchef sidder Boutrup med i en tænketank, der skal være med til udvikle Bornholms kultur- og erhvervsliv, han er aktiv i kommunens teaterråd, som er med til at dele penge ud til projekter og teater, og så står Bornholms Teater også for at formidle teater til alle øens skoler.

"Bornholms Teater understøtter andre aktiviteter. Det hele er så tæt sammenfiltret her, så vi kan ikke adskille 100 procent, hvem der gør hvad eller hvor meget. For eksempel tager vi på børneteaterfestival og bestiller forestillingerne hjem til Bornholms skoler. Det er noget, vi lægger oven i de andre opgaver. På den måde forsøger vi at være en vigtig aktør for øen og for regionen," forklarer han.

Bornholms Teater har også et projekt, der hedder Kulturvenner, som er en del af kommunens kulturaftale med staten. Det går kort fortalt ud på, at teateret har nogle frivillige kulturambassadører, som arrangerer teaterbesøg, hvor de inviterer en gruppe på mindst fem venner med i teateret gratis. Det sker for at ramme nye publikumsgrupper – og det har været en succes:

"Det er gratis første gang, og efterfølgende får kulturvennerne billetter med rabat. Vi prøver at ramme nogle folk, som ikke selv finder på at komme herved, og vi sætter folk sammen, så de har nogen at gå i teatret med.

For eksempel har vi fået kulturvenner i socialpsykiatrien, og det har betydet, at mange, der til dagligt sidder i bosteder, pludselig kommer i teateret. Socialpsykiatrien købte 200 billetter til 'Jeppe på Bjerget' – hvilket altså svarer til fem procent af det samlede antal på 4000. Det var et publikum, som kom ind med alle mulige psykiske sygdomme – og de havde en fest."

Stadig plads til det moderne

Selvom fokus lige nu i høj grad ligger på at få etableret Bornholms Teater som det nye sted, hvor man kan opleve Holberg på en rigtig kukkasse-scene, vil teateret også i fremtiden lave moderne teaterstykker. Forandringerne er ikke permanente, så muligheden for moderne scenografi er stadig til stede, siger Boutrup:

"Lige nu har vi fire forestillinger, som er klar til at skulle på turné. Det er bestemt ambitionen at fortsætte med at lave de mere moderne stykker, som retter sig mod andre scener også. Men vi bliver nødt til at fokusere på at gøre én ting ad gangen. Vi samler vores lokale aktiviteter til om sommeren. Der, hvor revyerne lå, ligger Holberg-projekterne nu. Resten af året lægger vi jo også rum til gæsteforestillinger og andre aktiviteter, så det er om sommeren, vi lægger vores egne produktioner."

Kulturpolitisk er der stor opbakning, men der er også et stykke vej til at forstå at Holberg ikke er 'noget fiseformet noget', som Jens Svane Boutrup udtrykker det. Han kalder det et forsøg på at revitalisere teateret – ikke bare gennem de ydre rammer, men ved at bringe det gamle fællesskab i spil på en lidt mere subtil måde. Særligt på Bornholm har det været en fælles oplevelse at gå i teateret, forklarer han og tilføjer, at i de første 100 år eller mere har publikum jo kendt hinanden:

"Jeg synes, det er spændende at jamme lidt over, hvordan det har været og hvilken betydning, det har for et lokalsamfund: Hvad er det for et møde, der opstår? Nu er det jo blevet meget moderne med borgerscener rundt om i landet – og der sidder jeg og tænker, at vi sidder med landets ældste borgerscene her. Det er virkelig det nye dyr i åbenbaringen – og det vil jeg gerne dykke ned i."

Teaterchef Jens Svane Boutrup. Foto: Suste Bonnén.

Jens Albinus og Laura Ramberg.
Foto: Husets Teater.

EKS PERI MEN TER

med
teatersprog

Af Jacob Wendt Jensen

Det var ikke sådan, at Jens Albinus gik rundt med en drøm om at blive teaterchef, selv om han ud over at være skuespiller også har skrevet sine egne teaterstykker og tillige har været instruktør.

"Jeg har godt nok i mange år haft mange overvejelser om teatersproget. Jeg havde bare ikke set mig selv i spidsen for et teater. Men da vi i nogle diskussioner med bestyrelsen på Husets Teater fandt ud af, at vi kunne få en tohovedet ledelse med Laura Ramberg som chef for administrationen og mig som kunstnerisk leder, gav det pludselig mening. Til at begynde med arbejdede vi ret adskilt, men siden da har vi fået søsat det, jeg har lært kaldes en lærende organisation," siger Jens Albinus.

Nogle af titlerne på stykkerne i den første sæson er 'Skabelsen - Nu med andre ord. Og også med anden musik', 'Ren - Efter Euripides Medea' og 'Status' baseret på en roman af Erlend Loe. Moderne videreudviklinger af allerede eksisterende fortællinger.

Inspiration fra Tyskland

Med hensyn til bevidst arbejde med teatersproget er Jens Albinus inspireret af Stefan Bachmann, som der var planer om, han skulle spille Hamlet for på det Kongelige Teater i 2002.

"Da Stefan Bachmann overtog Schauspiel Köln for små fire år siden, skabte han en såkaldt teaterfamilie, hvor jeg kom med. Fra ham har jeg den her idé om en fast stab, hvor folk ikke bare hyres en gang og måske en gang til, hvis det går godt - men på forskellig vis er tilknyttet teatret med en invitation til at bidrage også ud over deres oprindelige faglighed. Det er ikke det samme

*"Det teater, jeg vil spille, er ikke et repræsentationsteater,
hvor man for eksempel gengiver noget der foregår i 1700-tallet i Boston.
Man kan sige, at forestillingerne er en slags maskiner, der foregår på
scenen her og nu og er, hvad vi er sammen om i teatersalen.
Du kan også kalde det for postdramatisk teater."*

som et ensemble, men mere en forsamling af medtænkende mennesker," siger Jens Albinus, der i sin tid også af Bachmann blev inspireret til at skrive igen.

"Det blev til to forestillinger med titlerne 'Helenes fahrt in den Himmel' i 2014 og 'Umbettung' i 2016.

Allerede da jeg var færdiguddannet for 30 år siden, kastede jeg mig sammen med en god ven over en egen bearbejdelse af en tekst af Fjodor Dostojevskij. Det var ikke en egentlig dramatisering, men snarere en videre-fabulering på grundlag af den foreliggende fortælling, og jeg er med skiftende mellemrum fortsat i den retning. Jeg ville egentlig gerne have instrueret mere herhjemme tilbage i 00'erne, men de tanker jeg havde om formsprog passede dengang ikke rigtig ind på hverken Det Kongelige Teater eller andre steder jeg kunne finde frem til. Vi må se, hvordan det går denne gang," siger Jens Albinus.

Hos Stefan Bachmann i København samarbejdede han allerede med scenograf Rikke Juellund, der i dag er en del af den nye teaterfamilie – sammen med ham selv og blandt andre filosof Anders Fogh Jensen, billedkunstner Nikolaj Recke og skuespillerne Marina Bouras, Tammi Øst og Morten Burian, der også får mulighed for at instruere hen ad vejen, samt instruktørerne Tue Biering og Therese Wilstedt.

Maskiner og protokoller

I de år Jens Albinus har været fraværende i dansk teater, har både strømmen af stykker og publikum flyttet sig, og derfor regner han med, at teaterverdenen er klar til nye eksperimenter.

"Det teater, jeg vil spille, er ikke et repræsentationsteater, hvor man for eksempel gengiver noget der foregår i 1700-tallet i Boston. Man kan sige, at forestillingerne er en slags maskiner, der foregår på scenen her og nu og er, hvad vi er sammen om i teatersalen. Du kan også kalde det for postdramatisk teater," siger Jens Albinus.

Han vender flere gange i interviewet tilbage til det, han kalder 'store skuespilleres møde med stort stof'.

"Skuespillerne har ofte en virkelig bred palet, som for eksempel Ulla Henningsen der er med i vores første stykke. Mødet med et stort stof og en stor skuespiller interesserer mig, fordi det kan være med til at åbne verden for os, der ser på og er til stede i salen. Skuespilleren skal blot ikke nødvendigvis op på toppen af og bemestre den erkendelse, der ligger i fortællingen, men snarere konfronteres med stoffet og være den maskine, vi sætter på scenen eller den protokol, som man også godt kan kalde det," siger Jens Albinus.

De fire år er ét samlet værk

Jens Albinus opfatter også sin egen rolle og dramatisering af Primo Levis 'Hvis dette er et menneske,' som en trædesten på vej mod det, der skal ske på Husets Teater.

"Præmissen dér var, at skuespilleren godt kan formidle et stort erkendelses-stof, som for eksempel Holocaust, uden nødvendigvis at besidde en større erkendelse end publikum. Skuespilleren er snarere et prisme eller en funktion. Skuespilleren sidder i mid-

ten af forestillingen, som om han sad i midten af et laboratorium. Det er så vores pligt at lave en form på stykkerne, der har så stor en spændvidde og dynamik, at skuespilleren kan være til stede i stoffet og samtidig gøre, at mødet er underholdende at overvære. Næsten som i et fysikforsøg," siger Jens Albinus.

Han skal ikke selv spille på scenen på Husets Teater eller andre steder, men han skal sammen med de øvrige medlemmer af Husets Teaterfamilie skrive videre på allerede givne tekster og instruere.

"Vi planlægger, at funktionerne i mellem os kan skifte, efterhånden som vi skrider frem gennem den fire-årige periode. Vi skal kunne konstituere os selv på nye måder, efterhånden som tiden går. Det bliver mere tydeligt allerede fra næste sæson. Vi betragter de fire år som ét værk, og det er for eksempel allerede givet, at to af denne sæsons medvirkende skuespillere, Marina Bouras og Morten Burian, i næste sæson bliver ankerpersoner i iscenesættelsen af en engelsk tekst, som hedder 'Revolt, she said. Revolt again'. Samt at vi i sæsonen 2018/2019 skal spille 'Richard III' med Tammi Øst i hovedrollen og med Morten Burian i alle kvinderollerne omkring hende. Som en logisk følge af, at de spiller sammen i indværende sæsons i 'Status' af Erlend Loe."

På den led fortsætter Albinus den undersøgelse af magten og magtens forvaltning, som han selv som skuespiller var en del af, da han selv spillede 'Richard III'.

Vil tage chancer

Faste gæster i Husets Teater får således meget nyt at se på ved siden af gæstespil af for eksempel Teater Rio Rose, der vil fortsætte med at opføre deres forestillinger på teatret.

"Hvorvidt overgangen vil blive kontrastfyldt for det faste publikum er svært at gisne om. Simon Boberg og Mads Wille har holdt et højt niveau, hvor de også har arbejdet grænsesøgende med teatersprog ud fra deres præmisser. Jeg har valgt at gå efter min intuition og lave den slags teater, som jeg selv gerne vil se. Det betyder ikke, at jeg kun laver teater for mig selv, for jeg håber naturligvis, at andre kan lide det, som jeg kan lide. Men vilkåret på Husets Teater er, at vi kan formulere os teatersprogligt, uden at være tvunget til at fylde 400 sæder hver aften. Vi stiller skarpt på teatersproget på godt og ondt, og det kan vi til lade os at gøre – det er vi måske ligefrem forpligtede til at gøre – i højere grad end større scener, der er forpligtede til at sælge mange billetter hele tiden. Vores forpligtelse er at tage chancer og være fremme i skoene, og det rummer naturligvis risikoen for at gå helt galt i byen," siger Jens Albinus, og fortsætter:

"Det må jeg leve med, og skulle det gå helt galt, så må kommunen køre os ud på røv og albuer."

Teaterdirektøren lover, at eksperimenterne med de største historier vil gå hånd i hånd med en barnlig underholdnings-trang, og i øjeblikket arbejder man på Husets Teater på at udvide begrebet 'Chefsens bord' med flere andre initiativer – blandt andet via teatrets hjemmeside – hvor publikum kommer tættere på skabelsen af teaterstykkerne.

KOMMENDE KURSER I DSF STUDIO

MED FOKUS PÅ DIT HÅNDVÆRK

ÅBEN STUDIO KØBENHAVN EFTER SOMMERFERIEN

FRI TRÆNING FOR 200 KR. HALVÅRLIGT I KØBENHAVN. FORMIDDAGE KL. 9.30

Mandage fra 5/9:
FILMSKUESPIL
med Mads Kamp Thulstrup

Tirsdage fra 20/9:
MUSICAL JAZZDANS
med Steffen Hulehøj

Onsdage fra 7/9:
IMPROVISATION
med Ole Boisen

Torsdage fra 3/11:
**DRAMA OG
TEKSTARBEJDE**
med Rhea Leman

Fredage fra 24/10:
STEMMEN I KROPPEN
med Naja Månsson

ÅBEN STUDIO AARHUS EFTER SOMMERFERIEN

FRI TRÆNING FOR 100 KRONER HALVÅRLIGT I AARHUS. FORMIDDAG KL. 9.30

Mandage fra 26/9:
**Filmskuespil med
Aage Rais**

KURSER

SANG-MASTERCLASS
med Andrew Byrne,
10-13/10, frist 6/9

Et samarbejde mellem krop, stemme og hjerne – få værktøjer til specifikt og struktureret at udvikle din performanceteknik via Andrew Byrnes efterspurgte metode udviklet ved hjælp af bl.a. neurologiske principper.

PERFORMATIVE STRATEGIES FOR TEXT WORK,
26-28/10, frist 1/10

Over three days, Terry O'Connor will explore a number of performative strategies for text creation, paying special attention to the spoken qualities of improvised text, the potential for liveness within direct address to the audience and the use of rules and frameworks to expose the game of language and its potential as petit recites for the stage.

INSTRUKTION OG CASTINGWORKSHOP med Greta Amend, 7-12/11, frist 5/10

Der arbejdes med praktisk hands-on kameratræning, scenearbejde og analyse samt improvisationer i skuespillerens øjenhøjde.

Greta Amend har mere end 30 års erfaring og underviser rundt om i Europa med sine populære workshops, som inkluderer både skuespillere og instruktører.

METODEWORKSHOP med Kamilla Wargo Brekling, 21-25/11, frist 23/9

Med udgangspunkt i instruktør Kamillas Wargos succesfulde teknikker i feltet imellem dans, teater og performance arbejdes der med skabelsen af scenisk materiale med monologen i centrum.

OPERA-MASTERCLASS med Reinaldo Macias, 28-30/11, frist 10/10

I løbet af masterclassen vil vi fokusere på vejtrækning, vokal placering, resonans og stemmens fokus/projektion.

Reinaldo Macias har i over 20 år været solist på operaen i Zürich samtidig med, at han har arbejdet freelance. Hans undervisning tager udgangspunkt i at stemmen skal klinge frit, for derved at få adgang til større overtonerigdom.

KURSUS AARHUS: FILMSKUESPIL WORKSHOP med Mads Kamp Thulstrup, 1-4/11, frist 15/9

Kom på workshop med en af instruktørerne bag store tv-serier som Arvingerne og Bedrag. Målet er, at du bliver 100 procent tryk ved filmarbejdet og altid har et værktøj ved hånden i din tilgang til at arbejde foran kameraet.

ARRANGEMENTER KØBENHAVN

MANDAGE PÅ FILMSKOLEN, 12/9-7/11, løbende tilmelding

Deltag i Filmskolens mandagsundervisning: "Det Fælles Filmsprog", hvor anerkendte branchefolk deler ud af deres erfaringer. Tilbudet er gratis og samtidig en mulighed for at møde fremtidens filmskabere.

SÆT RETNING PÅ DIN KARRIERE, frist hurtigst muligt

Workshop 15/9 samt coaching 20/9 med Gitte Lønstrup Dal Santo

Hvilken retning vil du give din karriere? På workshoppen får du bl.a. redskaber til at sætte ord på samt kortlægge dine ønsker og drømme for en fremtidig karriere. Bevæger du dig i den rigtige retning eller overvejer du at ændre kurs? Hvad er målet – og giver det dig fokus og energi?

Gitte Lønstrup Dal Santo er certificeret coach, ph.d. i kunst & mentalitetshistorie og tidligere danser.

CASTING-PRÆSENTATION FOR SKUESPILLERE, 18/11, frist 10/10

Kom til casting i DSF Studio i København og få mulighed for at præsentere dig for et indbudt panel af filminstruktører og castere fra den danske filmbranche. Der er ikke tale om casting til en bestemt rolle, men en unik mulighed for at præsentere sig for potentielle arbejdsgivere.

Hold øje med tilmeldingsfrister og løbende opdatering af nye spændende kurser og arrangementer på hjemmesiden under DSF Studio.

LÆS MERE OG TILMELD DIG KURSERNE PÅ SKUESPILLERFORBUNDET.DK/DSF-STUDIO

Runde fødselsdage

Lene Bejer	6. sep.	60 år
Ryle Dinesen	16. sep.	60 år
Jacob C. Jensen Morild	16. sep.	50 år
Donald Andersen	30. sep.	60 år
Benjamin Boe Rasmussen	30. sep.	50 år
Anne-Lise Gabold	5. okt.	75 år
Jørn Faurschou	7. okt.	70 år
Lise Schrøder	8. okt.	70 år
Ann Hjort	11. okt.	60 år

Dansk Skuespillerforbund gik med i Copenhagen Pride Parade 20. august. Under banneret "Kunst er mangfoldighed" havde medlemmer, ægtefæller, børn og kærester en skøn eftermiddag og en fest af en parade gennem København.
Foto: Henning Hjorth.

Vidste du, at du ikke er dækket af arbejdsgiverens ulykkesforsikring, når du går til auditions og castings?

Det er du først det øjeblik, du påbegynder ansættelsen. Derfor er det meget vigtigt, at du sørger for at have din egen forsikring på plads og passer godt på dig selv. Husk, det er i orden at sige fra, hvis du bliver bedt om at gøre noget, du ikke er tryk ved.

Temadag om OPERA-IVÆRKSÆTTERI

Har du en god idé, og vil du gerne have sparring og netværke med dine kolleger? Så kom til Opera-Iværksætter Temadag søndag 11. september kl. 14-17 i DSF Studio.

Skuespillerforbundets operaudvalg har samlet en håndfuld af nogle af de mange succesfulde opera-iværksættere i vores forbund til en eftermiddag med debat og vidensdeling.

Lad dig inspirere af Tonny Landy, Merete Sveistrup (Øresundsoperaen/Nordic Opera), Hetna Regitze Bruun (Home Opera) og Thomas Koppel (Operettekompagniet). David Danholt er konferencier.
Kom og del dine egne erfaringer og bliv klogere på processen fra idé til scene.

D'O'INK

Af Mikkel Stubbe Teglbjærg

Hvor skal vi hen?

For nylig var jeg til et møde på Rødding Højskole, som Kulturministeriet havde inviteret til.

Overskriften for mødet var "Hvordan får vi mere kultur ud af kulturkronerne?", og ministeriet havde samlet en lang række repræsentanter for kunst- og kulturlivet, som blandt andet fik til opdrag at diskutere og komme med forslag til, hvordan man så gør det. Får mere kunst og kultur ud af de samme penge.

Umiddelbart forinden havde Dansk Folkeparti stillet forslag om, at man skulle skære 25 procent af DRs bevilling. Og det skinnede tydeligt igennem, at "nu handlede det altså ikke om at blive ved med at bede om flere penge."

Efter at have været på Rødding, var der nogle ting, der slog mig:

Selvfølgelig er pengene vigtige – det er klart. Men i første omgang handler det om at beslutte, at man vil kunsten og kulturen. Jeg har ikke hørt nogen fra kulturlivet sige "Giv os flere penge" de sidste mange år. Hvad der til gengæld er blevet sagt, det er, at hvis politikerne ønsker det nuværende niveau, og hvis de ønsker, at kunst og kultur skal være tilgængelig for hele folket, så skal de holde op med at skære ned. Og i stedet give kunsten og kulturen den status, den rettelig skal have.

Når vi råber op, så er det fordi, der mangler samlede visioner og drivkraft bag kunst- og kulturpolitikken. Jeg tror i virkeligheden, at mange af os ville bøje os for argumenter, hvis vi forstod sammenhængen.

Alt for længe har vi manglet en politisk stillingtagen til, hvad kunsten skal i vores samfund, og hvem der skal kunne bruge den? Vi har manglet svar på, hvad kulturen betyder, og hvordan den fremelskes? Hvad synes vi, er vigtigt? Vi har bedt politikerne om at sætte kunst og kultur højt på dagsordenen, fordi vi mener, at et samfund uden kunst smuldrer.

Når kunst og kulturlivet stiller sig afvisende over for besparelser, er det fordi, det ligger i vores DNA at kæmpe. Men lige så vigtigt, er det fordi, de sidste års besparelser ikke forholder sig til det samlede kunst- og kulturudbud. Jeg tror, at vi hver især spekulerer på, om der fra politisk hold er reel opbakning til,

at der findes kunst og kultur.

Men prøv engang at tænke på, hvor stor indflydelse bare én af vores store dramaserier kan have på det omgivende samfund? Man taler om den henover frokosten på arbejdspladsen, spekulerer i, hvem der er skurken. Eller hvad med serien, som får en hel befolkning til pludselig at spekulere i arveregler?

Et andet eksempel er børnefernsyn. Det, at vi, på tværs af generationer og politisk overbevisning, kan knytte et fællesskab op på, at vi – måske også vores forældre – har set den samme børneudsendelse, som vores unger nu ser.

Se på vores fester. Når de spiller et stykke musik, som knytter sig til vores ungdom, kan du ikke spytte for dansende.

Og når det gælder kulturen, kan vi helt aktuelt bare skæve til OL. En kultur, der opfordrer børn til at gå til sport og dyrker fællesskabet omkring det, har resulteret i adskillige medaljer. Men lige så vigtigt, er den med til at samle det danske samfund. Pludselig er vi alle optaget af håndbold, svømning og cykling. Også os, der ikke har en kæft forstand på det.

Kunst og kultur giver os fællesskab og sammenhæng. Den giver os fælles referencer og et fælles sprog om noget, der ligger ud over os selv.

Det mangler vi at høre om fra politikerne. Vi mangler at høre, at de forstår og interesserer sig for, hvad kunsten kan – hvad den er værd for samfundet. Vi mangler den samlede vision. Derfor råber vi op.

Men når svaret på vores opfordring er "Hvordan får vi mere kultur ud af kulturkronerne?", er der desværre kun grund til at tro, at politikerne ikke har hørt vores spørgsmål: Hvor skal vi hen? Og hvorfor?

Katja Holm

Foto: Karoline Lieberkind

TEATER V

"...Yderst
overbevisende..."

"...Forfriskende
moderne..."

BØRNIBYEN.DK

JP

GREGERSØH.DK

BØRNETEATERAVISEN.DK

DYRENE I HAKKEBAKKE SKOVEN

FRA
5-99
ÅR

BYENKALDER.DK

KULTURKONGEN.DK

CPH-CULTURE

FYNS AMTS AVIS

24. AUG - 4. SEP

TURNÉ 7. SEP - 2. OKT

BL.A. TIL AARHUS & AALBORG

MERE INFO PÅ TEATER-V.DK

KULTURKONGEN.DK

POLITIKEN

UNGT TEATERBLOD

KULTURTID.DK

GREGERS D.H.

NO PLANET B

DET ER SOM OM ALLE VENTER PÅ ALLE

14. - 18. SEP

"Guddommeligt teater...
en vittig og stærk genfortælling af
Biblen, Koranen og Toraen."
NORDJYSKE

ABRAHAM'S BØRN

22. - 25. SEP

KULTURTID.DK

PETRUSHKA EXTENDED

GRANHØJ DANS

29. SEP - 1. OKT